

12 05

NOVOTEKS

GLASILO DELAVSKEGA SVETA

LETO 1960 • ŠT. 1

VSEMU DELOVNEMU KOLEKTIVU,
PREDVSEM PA ČLANOM DOSEDAN-
JIH DELAVSKIH SVETOV PRISRČNO
ČESTITAMO K

10 OBLETJICI

DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA
Z ŽELJO, DA BI TUDI V BODOČE
VLOŽILI VSE NAPORE ZA DVIG
PODJETJA!

II 5757

~~II 5313~~

N 1961 / 2327

V S E B I N A :

Ob izidu prve številke

Deset zmagovitih let

1950 - 1960

Naš cilj: do 1965. leta 6 milijard

Vse sile za doseg treh milijard

Prvič smo se zbrali

Skupna prizadevanja bodo rodila nove uspehe

Naloga sindikata -predvsem skrb za ljudi

Tudi mladina je dala svoj prispevek

Vtisi s prakse

Pa dober tek vsem skupaj

V Novem gradu je prijetno

Športna srečanja ob 10. obletnici

Naši "skriti" talenti

Humor

Izdaja delavski svet tekstilne tovarne

"NOVOTEKS" NOVO MESTO

L e t o: 1.

Š t e v.: 1

OB IZIDU PRVE ŠTEVILKE.

Pred nami je prva številka našega tovarniškega glasila, ki bo odslej vsak mesec redno izhajal. Zakaj smo se odločili za izdajanje tega obveščevalca, če ga tako imenujemo?

Naš kolektiv postaja vse večji. Dobili smo tudi obrat II. v Metliki. Naš proizvodni načrt se iz leta v leto veča. Tu so uspehi, - tu so težave. Ob vsem tem pa bratja pestro življenje. Prav to - obveščati ljudi o delu in življenju kolektiva - pa je glavni namen našega glasila. Predvsem bomo obveščali članke kolektiva o dogojkih znotraj podjetja. To je o delu organov delavskega samoupravljanja, o problemih proizvodnje in uresničevanja planskih nalog, o delavski zakonodaji, o sindikalnem, družbeno političnem, športnem in vsem delu v tovarni. Seveda bomo poskrbeli tudi za zanimivosti in za stran humorja, da bo branje čim bolj prijetno in zanimivo.

Ko pa hočemo uresničiti zanimbol, naj se naše glasilo čimbolj približa kolektivu, je treba hkrati poudariti, da bo to odvisno predvsem od tega, kakšne odnose bo imel kolektiv do svojega glasila. Če bo imel uredniški odbor podporo vsega kolektiva, če bodo posamezniki prispevali za svoje glasilo vsaj skromen delež, bomo z zadovoljstvom opravljali svoje naloge.

Da bi torej uredniški odbor našega glasila dosegel svoj namen, mora listu pomagati kar največ sodelavcev, da bi tako lahko kar najbolj ustrezno oblikovali vsebino lista. To mora biti takšna, da bo zadovoljevala težnje kolektiva: pestra, zanimiva in privlačna. Področja, o katerih mora pisati naše glasilo so obsežna in zahtevna, zlasti česar je potrebno sodelovanje celotnega kolektiva!

Priporočani smo, da bo naše glasilo z Vašo pomočjo pripomoglo k še večjim proizvodnim uspehom, k še bolj razgibanemu političnemu delu žvego komunistov, sindikata in drugih organizacij v podjetju. Zatorej pišite nam!

Uredniški odbor

DESET ZMAGOVITIH LET !

Jugoslovanski narodi slavi letos dva - za naše gospodarstvo izredno pomembna - jubileja. Petnajst let življenja v naši socialistični Jugoslaviji in deset let delavskega samoupravljanja.

Petnajst let ni dolgo razdobje. Če pa pogledamo prehojeno pot nove Jugoslavije v teh letih - od 1945 do danes -, pa vidimo v našem gospodarskem razvoju, v odnosih med ljudmi, toliko sprememb, kot jih doslej ni prinesla še nobena doba. Nedvomno pa je ena izmed bistvenih sprememb, ki je celočilno vplivala na nadaljnji razvoj Jugoslavije, uresničitev Marksovega gesla: TOVARNE DELAVCEM!

27. junija je minilo deset let, odkar je 1950. leta Zvezna ljudska skupščina sprejela enega izmed svojih najpomembnejših dokumentov, ki je v zgodovini delavskega gibanja še vedno edini, temeljni zakon o upravljanju podjetij po delovnih kolektivih. Ta zakon je v pravno obliko in pravno vsebino prelita globoka vsebina znanega proletarskega, revolucionarnega gesla: "Tovarne delavcem!" Tovariš Tito je ta zakon označil za: "zgodovinski akt, ki so ga terjale potrebe našega družbenega razvoja na ustrezni stopnji, to so potrebe po demokratizaciji v gospodarstvu, po razvoju novih socialističnih odnosov v proizvodnji, ki temelje na širokem sodelovanju delavcev, ne le v upravljanju proizvodnje, temveč v nadaljnjem razvoju tudi v upravljanju razdelitve ustvarjenih sredstev."

V zadnjih mesecih 1950. leta so delovni kolektivi prevzemali v upravljanje do takrat še državna gospodarske podjetja. S tem dejanjem se je začelo novo razdobje našega družbenega razvoja. Načela omenjenega zakona so postajala bolj in bolj resničnost. Oblikovali so jo delavci neposredno s svojim delom, v svoji praksi, pri čemer seveda ni manjkalo težav. Z njihovim obvladovanjem so si pridobivali mnoge dragocene izkušnje, na njih pa je zrastel in se razvil sistem delavskega samoupravljanja, ki je odlika in značilnost našega gospodarskega in družbenega reda, hkrati pa pogoj za naš nadaljnji napredek.

V desetih letih so se delavski sveti tako uveljavili, da si brez njih gospodarjenja in sveda tudi socialističnih odnosov pri nas sploh ne moremo več predstavljati. Prenehalo je administrativno upravljanje s podjetji in delavski sveti so povsem unaravili zaupanje, ki jim ga je takrat izreklo ljudstvo.

Že takrat, pred desetimi leti, so bili položeni prvi materialni temelji takega samoupravljanja. V nenemnem razvoju pa so delavski sveti dobivali vse večje osnove za gospodarjenje in postali vpliven gospodarski činitelj. Njegov pomemben vpliv na gospodarski razvoj in napredek naše domovine je prav posledica vse večje materialne osnove, ki jo imajo. Leta 1953 so delavski sveti razpolagali s 27,7 % vsega narodnega dohodka. Ob petletnici delavskih svetov so razpolagali že s 31,6 %, lani pa so sami odločali že s 41,8 % narodnega dohodka. Tako so lani delavski sveti odločali in razdeljevali na osebne dohodke ter v sklade 617 milijard dinarjev, družbi pa so v tem letu prispevali 1.523 milijard dinarjev. Odstotki po posameznih letih kažejo, da vse več presečnega dela ostaja neposrednim proizvajalcem. To pa predstavlja vedno večji vpliv neposrednih proizvajalcev na gospodarjenje.

Ob prazniku vseh naših proizvajalcev, vseh delavcev socialistične Jugoslavije lahko omenimo še druge uspehe, ki so jih dosegli delavski sveti na prehojeni poti v minulih desetih letih. Delavski sveti so bila velika šola, ki je vzgojila na milijone delavcev za odgovorne gospodarje in usmerjevalce gospodarskega in politično-družbenega življenja. V desetih letih je bilo izbranih v delavske svete nadl. 300.000 delavcev in uslužbencev. Pri vsakih novih volitvah v delavske svete se je povprečno menjalo okoli 30 do 40 odstotkov članov. Vse to z drugimi besedami pomeni, da je bil že vsak drugi zaposleni delavec ali uslužbenec član delavskega sveta.

Delavski sveti so izpeljali mnoge akcije, ki so pomenile velik napredek v proizvodnji, ki je hkrati omogočila tudi hitrejši porast življenjske ravni. Dejstvo je, da smo s pomočjo delavskih svetov od leta 1950 pa do letos povečali industrijsko proizvodnjo za več kot še enkrat. Jugoslavija je v tem času dosegla tak napredek, da ima sedaj po statistiki OZN najhitrejši gospodarski razvoj na svetu. Takrat, ko smo uvajali delavske svete,

so nekateri dejali, da je to samo eksperiment. V tujini so trdili, da bomo gospodarsko propadli, zašli v gospodarsko anarhijo in podobno. No, po desetih letih pa ugotavljamo, da ni bilo nič takega, ampak prav nasprotno, hitreje smo napredovali, hitreje kot dežele črnih prero- kov in delavski sveti so postali ponos našega razvoja.

Desetletne izkušnje se bodo še posebej pokazale kot dragocena šola graditve socializma v novem desetletju, v katerega stopamo v mnogo ugodnejših pogojih. Nagrajevanje po učinku in po vložnem delu bo dalo še več osebne vzpodbude v delovnem procesu, ustvarilo pa bo še širše potrebe po splošnem kulturnem in strokovnem izobraževanju, da bo lahko sleherni človek v celoti obvladal proces na svojem delovnem mestu in postal dober upravljalec.

Deset let, deset napornih, a v izkušnjah bogatih let, je za nami. Na pragu pa je novo desetletje, ki bo v utrjevanju delavskega samoupravljanja in socialističnih odnosov med ljudmi nedvomno še bogatejše in plodnejše.

MORDA ŠE NE VESTE.

Angleški tekstilni institut je konstruiral stroj, ki pregleduje, meri in določa kvaliteto vsake vrste tekstilnih tkanin. Za upravljanje vseh del pri tem stroju je potreben samo en delavec. Ta stavlja v stroj tkanino, ki je potrebna pregleda. Stroj meri tudi vzdržljivost in jakost tkanin, zelo natančno pa odkriva tudi eventuelne napake, ki nastanejo pri izdelavi te tkanine v proizvodnji.

---.---.---.---.---.---

Združenje tekstilne industrije Jugoslavije je ugotovilo, da je nagrajevanje po enoti proizvoda uvedlo doslej 53 podjetij tekstilne industrije. V teh podjetjih je storilnost narastla od 5 do 10 %.

---.---.---.---.---.---

1950 - 1960

V tem sestavku Vam bomo, dragi bralci, prikazali nekaj podatkov, ki najbolj zgovorno prikazujejo uspehe in prizadevanja kolektiva v času delavskega samoupravljanja - to je v minulih desetih letih. Poglejmo najprej proizvodnjo in povprečno število zaposlenih:

Leto:	Realizacija:	Povpr.štev.zaposlenih:
1950	421,611.000.-din	275 ljudi
1951	409,048.000.- "	296 "
1952	446,882.000.- "	290 "
1953	727,716.000.- "	282 "
1954	1,069,496.000.- "	324 "
1955	1,038,286.000.- "	395 "
1956	1,007,964.000.- "	369 "
1957	1,035,397.000.- "	378 "
1958	1,121,020.000.- "	436 "
1959	2,233,458.000.- "	572 "
1960	2,600,000.000.- " (planirano)	670 "

Iz zgornjih podatkov lahko razberete, da se je proizvodnja v teh desetih letih povečala za več kot 6 krat. Število zaposlenih pa se je povečalo le za dva in pol krat. To pomeni, da se je močno povečala tudi produktivnost dela. Nedvomno je, da imajo pri tem največ zaslug organi delavskega samoupravljanja, ki so uspešno premagovali vse težave in ovire. Teh pa, kot vemo, ni bilo malo. Našo trditve potrjuje tudi podatek, ki pravi, da je bilo v minulih desetih letih -ali točneje povedano- od 11.oktobra 1950. leta, ko je bila prva seja DS, do danes kar 205 sej UO in 87 sej DS. V organih delavskega samoupravljanja je sodelovalo 154 članov kolektiva. Od teh je danes še zaposleno v podjetju 107 ljudi, V tem času se je izmenjalo 12 predsednikov DS in UO. Ti so bili:

Božič Franc, Brovet Bojan, Hudoklin Anton, Jakša Miro, Kastelic Janko, Nemec Francka, Novak Janez, Podržaj Franc, Rolih Jože, Štiglic Franc, Švigelj Minka in Udovič Jože. Razen Nemec Francke in Štiglic Frančka so vsi še danes zaposleni v našem kolektivu.

Novo mesto pred vojno ni imelo razvite industrije, čeravno so bili zelo dobri pogoji, kar nam dokazuje to, da so hoteli postaviti že leta 1928 tekstilno tovarno, ki danes stoji v Kranju - bivša "Jugočeška". Zaradi nekaterih novomeških bogatašev, kateri niso bili pripravljeni prodati potrebnega zemljišča ob Krki, je ta priložnost propadla. Šele v poznejših letih se je začelo na tem področju z ustanavljanjem manjših obratov tekstilne stroke. Tovarne, ki so nastale iz teh obratov niso predstavljale močnih postrojenj, vendar so to bili prvi zarodki sedanje tovarne "NOVOTEKS".

V prvih povojnih letih so začeli načrtno združevati te obrate z namenom, da se ustanovi eno podjetje volnarske stroke. Pobudo za to je dal takratni minister za industrijo Franc Leskovšek - Luka.

"TTN" kot se je tovarna ob ustanovitvi leta 1947 imenovala je kmalu opravičila svoj obstoj in s tem zaupanje ljudske oblasti za nadaljnji razvoj. Leta 1952, ko je bila smer že čisto jasna, da naj bi bil to volnarski kombinat, dobi tovarna tudi novo ime "NOVOTEKS". S tem imenom je po vsej državi zaslovela kot tovarna kvalitetnih volnenih izdelkov. Vsa priznanja, diplome in odlikovanja pa kolektiva niso uspavala; nasprotno, spoznali smo, da nam je nujno, če hočemo držati izdelke na dostojni višini, tovarno stalno dopolnjevati s strojno opremo in graditi nove prostore. Delavski svet je v ta namen že sprejel predlog perspektivnega razvoja podjetja, katerega bo treba z ozirom na stalne spremembe razmer na domačem in tujem tržišču nekoliko dopolniti.

Kljub temu, da smo v zadnjih letih že vložili za rekonstrukcijo tovarne ogromno sredstev, so pred nami še velike naloge in glavno delo nas še čaka v prihodnjih letih. Letos upamo, da bo rešena naša vloga za kredit pri Jugoslovanski banki za nabavo strojne opreme za novo predilnico česane preje z lokacijo v Novem mestu, ki bo izdelovala izključno samo tkalsko prejo v čisti volni in v mešanicah z sintetičnimi vlakni. Dosedanja predilnica v obratu II pa bo izdelovala samo trikotažno prejo.

Ravno v teh dneh stavljamo v pogon nove statve v tkalnici, za katero tudi predvidevamo še nadaljno dopolnitev in zamenjavo strojev, tako da bo že v naslednjem letu imela okoli 70 novih in obnovljenih statav. Apertura, ki ima sedaj najstarejši strojni park tudi kliče na pomoč. Zato moramo v najkrajšem času razmisliti o nabavi, oziroma rekonstrukciji strojev za oplemenitenje tkanin. Najnovejše stroje, to so sušilni in strižni bomo morali po vsej verjetnosti naročiti že letos. S povečanjem strojnih zmogljivosti v tkalnici bodo vsa skladišča za prajo in gotovo blago premajhna. Rešitev tega problema še ni dokončno izdelana, vendar je že več predlogov, ki pa so v tesni zvezi z gradnjo ambulate. S vsem tem povečanjem bo tovarna v II. fazi imela po predvidevanjih okoli 6 milijard dinarjev bruto produkta od sedanjih 2 milijardi 600 milijonov. Že same številke nam dokazujejo koliko truda bo potrebno vložiti, da bomo izpolnili zastavljene naloge. Vzporedno s tem pa nas razmere silijo v gradnjo stanovanj, gradnjo ambulate z garderobami in kopalnici, dokončno ureditev manze, kolesarnice ter novih upravnih prostorov. Z vsestranskim razumevanjem in skupnimi napori upamo, da se nam bodo želje uresničile in bomo v prihodnjem petletnem planu uspeli doseči naš cilj : 6 milijard dinarjev realizacije letno.

Luka Dolenc

Po statističnih podatkih zadnjih let imamo v Jugoslaviji okoli 10,633.000 ovac, ki dajejo 14.025 ton volne različnih vrst in kakovosti. Vsaka ovca da povprečno 1,35 kg volne.

VSE SILE ZA DOSEGO TREH MILIJARD

Devolite mi, da v začetku najprej opomnim vse člane kolektiva na sklep DS in celotnega kolektiva, ki pravi, da moramo letos s prodajo tkanin, česane volnene preje in z raznimi uslugami doseči tri milijarde bruto produkta. Zato je dolžnost vsakega posameznika, da se na svojem delovnem mestu čimbolj trudi in vloži čim več naporov v naše skupno delo. Le tako nam bo uspelo doseči tri milijarde dinarjev realizacije in preseči predvideni plan za 400.000.000 dinarjev.

V naslednjih vrsticah bom opisal potek letošnje prodaje. Prepričan sem, da vsakemu posamezniku v našem podjetju prodaja še ni v celoti poznana. Prodaja blaga, kakor tudi česane volnene preje ni v vseh mesecih enaka, ker so volnene tkanine, pa tudi česana volnena preja sezonskega značaja. Jasno je, da v poletnih vročih dneh po volnenem blagu ni tolikšnega povpraševanja, ker potrošniki v tem času nakupujejo predvsem bombažno blago.

V tem času pa mora tehnični oddelk podjetja v sodelovanju s prodajnim oddelkom temeljito pripraviti kolekcijo za hladnejše, jesensko zimske in spomladanske mesece. Vzorci morajo biti izdelani vsaj tri mesece pred sezono. Predvsem pa je prodaja blaga odvisna od vzorčne kolekcije, po kateri prodajamo blago raznim trgovinskim podjetjem in preko njih potrošnikom. Le tošnji uspehi realizacije so prav gotovo tudi plod vsestranskega sodelovanja tehničnega vodstva s prodajnim oddelkom. Že pred izdelavo vzorcev smo se temeljito pogovorili o posameznih desenh in kvaliteti. Čim so bili vzorci izdelani smo sporazumno sestavili kolekcijo. Na isti način izbiramo vzorce za nadaljnjo prodajo, kadar se pač pokaže potreba po novih vzorcih. Običajno menjavamo vzorce ob vsakem letnem času. Kolekcija je sestavljena iz vzorcev, ki so na tržišču najbolj iskani.

Uresničitev letnega plana je v največji meri odvisna od pravočasno dobavljenih naročil. Prav tako moramo paziti, da je čim manj blaga z raznimi napakami. Tako blago prodajamo z raznimi popusti, kar pa nam zmanjšuje realizacijo. Blago prodajamo v pretežni večini trgovinskim podjetjem preko naših potnikov po kolekciji in po osebni izbiri predstavnikov trgovinskih podjetij, ki nas obiščejo.

Povpraševanje po blagu naše proizvodnje se zrcali v tem, da je bila kolekcija artiklov zelo dobro pripravljena. Tudi prodaja blaga za jesen in zimo se lepo razvija. Navzlic težavam, ki so nastale v zvezi z zmanjšanjem sredstev za obratne kredite trgovskim podjetjem, je blago za jesensko zimsko mesece v glavnem že razprodano. Podjetja kupujejo blago zelo previdno- le v modnih desenh. Vse uspehe prodaje je pripisati pravočasno izdelani kolekciji v odgovarjajočih desenh, ki je bila dana v prodajo pred ostalimi proizvajalci volnenega blaga.

Do konca junija: 1 milijarda 360 milijonov.

V prvem polletju smo dosegli 1,360.464.964.-dinarjev realizacije, ali za 350,593.763.-dinarjev več kot v istem razdobju minulega leta. Proizvodnja po obratih pa je bila naslednja:

1./ Predilnica mikane preje: Celoletni plan znaša 230.000 kg preje. V prvem polletju smo proizvedli 151.073.-kg in tako presegli polletni plan za 30%. Predilnica je v glavnem delala usluge drugim podjetjem. Za domače obrate je izdelala le nekaj preje za mikane in polčesane tkanine. Povprečna številka preje v polletju je 9,88 Nm. Povprečno število zaposlenih v predilnici mikane preje je 58,5. Produktivnost na enega zaposlenega znaša 2.582.-kg preje.

2./ Predilnica česane volnene preje: Celoletni plan znaša 540.000 kg preje. Plan za prvo polletje je znašal 272.746.-kg, proizvedli pa smo 271.980.-kg, kar predstavlja 99,71 odstotka plana. Od skupne proizvodnje je bilo za prodajo 174.729.-kg preje. Triko preje smo prodali 103.603.-kg, tkalske preje pa 71.126.-kg. Povprečna številka izdelane preje je 36,21 Nm. V mesecih: januar, april in junij plan, zaradi nekaterih slabših partij česanca in zaradi izdelave višjih števil preje, ni bil dosežen.

3./ Tkalnica: Celoletni plan znaša 750.000 (tisoči) voltkov. Polletni pa 386.438. Izvršeno je bilo 431.750 ali 11.72 odstotka več, kot je bilo predvideno po planu. Tkalnica je do konca junija izdelala 231.876 tekočih metrov, od tega je 131.480 m česanih in 100.396

metrov mikanih tkanin. Za to proizvodnjo smo porabili 41.915 kg mikane preje, odpadka pa je bilo 1.933 kg ali 4.75 odstotka. Za proizvodnjo česanih tkanin je bilo porabljen 57.491.-kg, odpadki pa je znašal 851.-kg ali 1,48 odstotka.

4./ Apretura: Celoletni plan je 400.000 tek.metrov, Polletni plan je 206.102 m, uresničeno pa je bilo 210.019 metrov ali 1.9 odstotka več kot je predvideval plan. V kvadraturi izraženo je to 292.034 m². Česanih tkanin smo proizvedli 118.829 m. Od tega je bilo I.kvalitete 103.561 m ali v povprečju 87,15%; II. kvalitete 8.727 m ali 7,34 %. Odstotek II.kvalitete se je občutno zvišal meseca maja na 10.65% in junija na 21.41 zaradi neenakomernosti preje in blend artiklov Neda in Tibor. Aprila pa je bil slabši artikel Damir. III.kvalitete je bilo 6.539 ali 5,51 % od skupne proizvodnje česanih tkanin.

Mikanih tkanin smo proizvedli 91.190 m. Od tega I.kvalitete 84.760 m ali 92.94%; II.kvalitete 4.691 m ali 5,15% in III.kvalitete 1.738 m ali 1,91%, od skupne proizvodnje mikanih tkanin. Vrednost proizvedenih tkanin je znašala 733,573.505.-dinarjev. Povprečne cene artiklov so bile za mikane in polčesane tkanine 2.430.-din za meter; za česane tkanine pa 4.529 din za meter.

Zgornji podatki nam kažejo, da bomo morali v drugem polletju za dosego 3 milijard še krepko poprijeti.

Božo Hofbauer

Pred nedavnim so ameriški tehnologi izdelali specialno vrsto steklenih vlaken, ki se odlikujejo predvsem po tem, da so neprozorna, mehka in elastična. Iz teh vlaken se lahko izdelajo najrazličnejše tkanine, ki se lahko belijo in barvajo kot vsak drug tekstilni material. Oblake iz steklenih tkanin so izredno močne in se sploh ne mečkajo.

PRVIČ SMO SE ZBRALI

Ko smo se pred desetinimi leti, dne 11. oktobra 1950., zbrali na prvo zasedanje, novi, prvič v naši zgodovini, od 306 članov kolektiva izvoljeni upravljalci, smo se zavedali, da nas čakajo velike in odgovorne naloge. Res, da smo imeli nekaj predvolilnih sestankov, ki naj bi bili politična priprava za izvolitev DS - vendar bilo je le prvič. Kot takratni predsednik DS si tudi sam nisem bil čisto na jasnem kje in kako naj pričnemo. V tem času je bil še tudi naš gospodarski sistem tak, da je dušil samostojno gospodarjenje gospodarskih organizacij. Gledalo se je predvsem na količino in pobuda posameznikov, se je lahko odražala le v racionalizatorstvu in novatorstvu.

Čeprav sem poznal težave, s katerimi se je podjetje borilo, sem vendar imel le malo upanja, da jih bo DS lahko rešil. Črnogled sem bil tudi zato, ker je v tem času v kolektivu vladala razcepljenost in netovarištvo. Bal sem se, da se bo delavsko samoupravljanje izrodilo v obračunavanje osebnih sporov in ti so dejansko tudi dostikrat prišli do izraza. Najbolj pa sem se bal velikih težav pri prevzgoji naših ljudi iz mezdnih delavcev v razgledane in zavestne gospodarje. Vedel sem, da se tudi drugi člani DS, kakor tudi celotni kolektiv, ki nam je zaupal to odgovorno nalogo, zavedajo, da smo na zgodovinski prelomnici, da se je Marks-ova teorija začela izvajati v praksi. Takšni občutki so me obhajali, ko smo se prvič zbrali.

Stvari, ki smo jih reševali na teh prvih zasedanjih so mi še dobro v spominu. V arhivu DS so tudi še skromni zapisniki iz teh zasedanj. Iz njih je razvidno, da smo obravnavali predvsem probleme, ki so nastali pri izpolnjevanju, z vrha postavljenih planskih nalog, razne udarniške akcije, štednja z materialom, delovno disciplino, stanovanjske probleme, preskrbo delavcev in podobno. O samem gospodarjenju s sredstvi proizvodnje pa je bilo zelo malo govora. Člani DS se niso kaj dosti zanimali za te probleme, na samih zasedanjih pa so z nezanimanjem poslušali in čakali konec. Čeprav je bil DS izbran iz najboljših članov kolektiva, je bilo med njimi dosti "kimovcev",

ki pa so za vokalom zelo radi kritizirali ukrepe za katere so sami glasovali. Na sejah so navadno razpravljali le direktor, par članov DS in pa povabljeni uslužbenci. Edino, kadar se je šlo za tarifne postavke so bile seje živane, toda takrat se je pa gledalo samo na posamezna delovna mesta.

Če se danes ozrem na to dolgo in težavno pot, sem osebno zadovoljen z napredkom, ki ga je v teh desetih letih doseglo samoupravljanje v našem podjetju. Nič več ni tistih dolgočasnih sej, odvisno je seveda tudi od problematike, ki se obravnava in od obveščenosti delovnega kolektiva. Moje osebno mnenje je, v katero sem tudi prepričan, da se bo v sedanji stopnji razvoja našega gospodarstva DS res lahko popolnoma posvetil gospodarjenju. Saj že danes razpolaga z 47% ustvarjenih sredstev in tega se naši člani v DS vedno bolj svedajo. Od nas starejših pa je v veliki meri odvisno ali bomo znali naše mlade sodelavce vpeljati v delo samoupravnih organov. Na sedanji stopnji razvoja še bolj pa, če gledamo v bodočnost našega podjetja, ki neprenehno raste, se bo treba spoprijeti z vedno težavnejšimi gospodarskimi nalogami. Toda istočasno pa bodo v podjetje prihajali vedno novi mladi kadri, ki bodo znali v vsakodnevni preksi reševati to zanimivo tematiko našega samoupravljanja. To nam starejšim iz tega področja dejavnosti vpliva mnogo, mnogo zaupanja v svetlo perspektivo našega podjetja, ki ga bo, in v to sem prepričan, naša mladina opravičila.

Janko Kastelic

.....

Na redavnem posvetovanju o sintetičnih tekstilnih vlaknih v Zah. Nemčiji so med drugimi navedli, da je svetovna proizvodnja teh vlaken lani dosegla 385.000 ton. Po zgraditvi številnih novih tovarn na bo konec letošnjega leta proizvodnja zmogljivost dosegla že 687.000 ton.

SKUPNA PRIZADEVANJA BODO RODILA NOVE USPEHE.

Težnje po razširitvi in povečanju proizvodnje je podjetje "NOVOTRKS" delno uresničilo z otvoritvijo obrata II., to je nove predilnice za česano volneno prejo v Metliki. Tako je skupno z gospodarskimi problemi podjetja reševal gospodarske in politične težave v širšem obsegu. Z otvoritvijo obrata v Metliki je dal NOVOTRKS nasluhek več kot dvestotim ljudem Rale krajine, ki so med narodno osvobodilno borbo mnoge žrtvovali in doživeli, da se danes lahko razvija nača socialistična skupnost. Stavba v kateri deluje metliški obrat ni bila grajena za predilnico, s smotno proizvodvo in prireditvijo prostorov, je predilnica postala danes najlepši obrat NOVOTRKS-a.

Z montažo strojev so pričeli maja 1958. leta in je trajala do konca oktobra 1958. Prva preja je stekla iz strojev v zadnjih dneh oktobra. Slavnostna otvoritev je bila 26. XI. 1958. Ob zaključku montaže je bilo sprojetih 32 deklet-novih delavk, ki so se pridno učile. Že v prvih dneh so delavke dokazale, da tudi v kraju brez industrijske tradicije volja do dela premaga vse težave. Proizvodnja je hitro naraščala, pa tudi kvaliteta je bila proti pričakovanju zelo dobra.

Julija lani je bil obrat pripravljen za obratovanje v treh izmenah. S tem je dobilo zaposlitev še več belokranjskih deklet, podjetju pa je vsaj delno uspelo zmanjšati izpad proizvodnje, ki je nastal zaradi pomanjkanja surovin. Zaradi visoke produktivnosti in dela v treh izmenah se je tudi plan za leto povečal iz 328 ton na 540 ton česane volnene preje. Kolektiv obrata II. si močno prizadeva, da bi izpolnil letni plan.

V drugem polletju minulega leta so začele delovati tudi družbene organizacije. Zlasti sindikalna organizacija je zavzela pravo mesto in vsestransko deluje. Za leto 1958 je kolektiv izvolil 7 članov DS, ki naj bi sodelovali pri upravljanju podjetja. Iznaj se je pokazala potreba po obratnem DS, ki naj bi reševal probleme obrata II. in prenašal predloge na osrednji DS. Tako smo 14. maja letos izvolili 15-članski obratni DS, od tega pa je bilo 3 članov involjenih tudi v osrednji DS. Težnja in potreba po samopravljanju je zaživela v delavcih. Skupna prizadevanja kolektiva in vseh organizacij pa bodo rodila še nove uspehe.

Andrej Štuk

NALOGA SINDIKATA-PREDVSEM SKRB ZA LJUDI.

Leto 1950 je bilo za delovne ljudi izrednega pomena. Takrat je Ljudska skupščina sprejela zakon o delavskem samoupravljanju in delavec je postal upravljalec podjetja. S tem pa je sindikat dobil nove naloge in to skrb za delovnega človeka, za njegovo kulturno in strokovno ter politično izobraževanje.

Če pogledamo nazaj, kako je sindikalna podružnica te naloge izvršila, lahko ugotavljamo, da si je vedno prizadevala čim več nuditi delovnemu sotovarišu, bodisi pri samem delu v podjetju ali izven podjetja.

Za delovni kolektiv je eden najvidnejših uspehov povečanje proizvodnje in realizacija izdelkov, ki je povečana v času 10 let za 6 krat. Da je to doseženo, je vsekakor zasluga celotnega kolektiva in njegove strokovne usposobljenosti. Povečanje vrednosti realizacije za 6 krat je zahtevalo od vseh velike napore in večkrat se je moralo spoprijeti z različnimi problemi in težavami.

Eden važnejših činiteljev pri proizvodnji je strokovna usposobljenost zaposlenih delavcev. Temu se je posvečala večja skrb in so bili v ta namen organizirani razni strokovni tečaji za kvalificirane in polkvalificirane delavce. Udeležba je bila zadovoljiva, lahko pa bi bila boljša. Zavedati se je treba, da le s svojo strokovnostjo lahko vsak pomaga celotnemu kolektivu za čim lepše uspehe, največ pa sam sebi. Čim višja je strokovna usposobljenost na delovnem mestu, tem večja je proizvodnja in v zvezi s tem večji osebni dohodek, za katerim danes vsi težimo.

V tem letu se je v podjetju prešlo na plačevanje po enoti proizvoda. Z novim načinom plačevanja je storjen velik korak naprej in so danes že vidni rezultati novega sistema. Do leta 1960 se je virek osebnih dohodkov izplačeval za ves kolektiv v istem odstotku na prejete osebne dohodke in tako ni imelo večjega vpliva na višino izplačila po oddelkih. Z plačevanjem po enoti proizvoda, kjer posamezni obrati ustvarjajo svoje plačne fonde pa je stvar drugačna. Vsak obrat si mora prizadevati, da proizvede čimveč in boljše, ker le

od njegovega dela je odvisen osebni dohodek. S tem so nastale razlike pri izplačilu osebnih dohodkov po obratih in to je dalo vsakemu posamezniku misliti, kako čim več napraviti in izkoristiti vse rezerve, ki še obstojajo.

Dvigu družbenega standarda se je posvečala največja skrb. Zadovoljitev potreb delovnega človeka je ena osnovnih nalog našega dela. Vedno moramo voditi skrb v kakšnih pogojih živi naš sodelavec. V kolikor bo imel osnovne pogoje za zadovoljitev svojih življenjskih potreb, bo tudi vestneje opravljal delo na svojem delovnem mestu. Če pogledamo nazaj, lahko ugotovimo, da je za dvig družbenega standarda potrošeno precej denarnih sredstev iz skladov podjetja.

Ena večjih pridobitev za dvig družbenega standarda je zgraditev novih prostorov za menzo, v katerih se danes hrani večje število članov kolektiva. V menzi se pripravlja topla malica za dopoldansko in popoldansko izmeno in kosilo. Cene so primerne, hrana pa zadovoljiva.

Za povečanje stanovanjskega fonda so zgrajena nova stanovanja na Marofu in stanovanja nad menzo. S tem so bile krite le najnujnejše potrebe. Večje število naših članov kolektiva danes še nima zadovoljivih stanovanjskih razmer. Lep prikaz za to je število prošenj za dodelitev stanovanj. Če je izgled za spraznitev enega stanovanja, je za isto stanovanje nad 20 prosilcev. Kako rešiti ta pereč problem, ne bo majhna stvar. Zidanje stanovanj zahteva veliko sredstev, ki jih mora pri-skrbati kolektiv s svojim delom.

Večje število članov kolektiva si je zgradilo svoja stanovanja, nekateri pa jih še gradijo. Da se bo zadeva premaknila na bolje, je bila predlagana ustanovitev stanovanjske zadruga. Od začetka so priprave za ustanovitev lepo stekle, nato pa se je zataknilo in je stanovanjska zadruga obstala na mrtvi točki.

Pri sindikalni podružnici je bilo v tem letu ustanovljena blagajna vzajemne samopomoči. Naloga te je zelo humana, saj z varčevanjem dohodkov pomagamo svojim sodelavcem. Upravičenost ustanovitve je blagajna opravičila s svojim dosedanjim delom in številu posojil.

Članov pa je vsekakor premalo glede na celoten kolektiv.

Podjetje je zgradilo lasten počitniški dom "Zelenica" v Novi gradu. Koriščenje dopustov v domu je delno zašovoljivo. Preveč zahtev je v sredini letne sezone, kjer se težko ugotovi vsem željam, dočim pa v predsezoni in posezoni ni dom zaseden. Verjetno je vzrok pri sami sindikalni podružnici, ki ni znala pravilno prikazati članom ugodnosti koriščenja dopusta tudi izven glavne sezone.

V dobi 10 letnice DSLSO pri sindikalni podružnici ustanovljene razne sekcije kot kegljanje, strelstvo, balinanje, odbojka, pevski zbor. Sekcije še kar zadovoljivo delujejo, razen pevskega zbora, ki je med tem že prenehal obstojati. Udeležba v sekcijah je zadovoljiva, lahko pa bi bila boljša z ozirom na velikost kolektiva. Pri raznih nastopih, vajah, tekmovanjih se opaža vse premajhna udeležba mladine, ki pa je v kolektivu precej številčna. Nikakor ne moremo razumeti, da v sekcijah sodelujejo predvsem starejši člani, mladine pa bore malo. Morda jih sindikalna podružnica ni znala pravilno pritegniti, ali pa to delo mladine ne zanima in teži k kakšnemu drugemu delu.

Politična vzgoja članov kolektiva bi naj bila ena prvih nalog sindikalne podružnice. Temu pa je posvečeno premalo dela in je bilo malo storjenega. Potrebno bi bilo temeljiteje seznanjati kolektiv z notranjo in zunanjo politično situacijo. Morda je krivda v tem, da se težko skliče člani sindikalne podružnice na kakšno predavanje, ker vsak hiti po delu, v podjetju, na svoj dom.

V dobi delavskega samoupravljanja je delo sindikalne podružnice potekalo vsekakor zadovoljivo, šele pa, da se to delo nadaljuje in še z večjim prizadevanjem pomaga pri razširitvi proizvodnje in skrbi za dvig družbenega standarda kolektiva.

Vladimir Marčič

TUDI MLADINA JE DALA SVOJ PRISPEVEK.

Z nastankom nove tovarne v prvih letih po osvoboditvi je tudi vloga mladine vse bolj in bolj narasčala. Res je, da re smemo pozabiti tudi na delavce, ki so pred vojno delali v manjših tovarnah, pri privatnikih in so že v tem času prarastli mladinske vrste. Prav ti delavci so bili gonilna sila nove, porajajoče se tovarne. Mladina, ki je v teh delavcih videla svoje vzorce, se je kmalu vključila v tovarniške delovne brigade. Moramo priznati, da so strli vsak, še tako trd oreh. Spominjamo se mladincev in mladink, ki so po vse dni stali pri strojih in dosegali -skoraj bi lahko rekli- nemogoče uspehe. Pa vendarle je bilo res, kajti zavedali so se, da je treba narediti čimveč.

S tem hočem povedati, da je bila v tistem obdobju najvažnejša naloga mladine sodelovati pri vse hitrejšem dviganju proizvodnje in obnovi porušene domovine. Nikar ne smemo pozabiti številnih akcij, katerih pobudnik je bila prav mladina. Če se spomnimo še malih, drobnih del okoli urejanja okolice tovarne in samih zgradb, je delež mladine v teh povojnih letih še večji.

Ob vsem tem pa je bilo treba skrbeti tudi za razvedrilo mladine. Zato smo organizirali številne izlete v razne zgodovinske kraje iz kmaj končane revolucije, ki so hkrati opozarjali na velik delež starejših v minulem obdobju.

Omeniti moram tudi skojevce, ki so uspešno sodelovali v borbi, svoje delovne izkušnje in revolucionarnost pa so prenašali na mladino. Svedča je ta generacija prarastla v partijske vrste. Mladina pa je morala kmalu iskati druge oblike dela. Z učaršnim delom in pospešeno dejavnostjo smo prenehali, ostali pa so sadovi tega, res požrtvevalnega dela.

Z iskanjem novih oblik je mladina začela novo dobo svoje dejavnosti. Ukvarjala se je z najrazličnejšimi dejavnostmi, od zabavnih prireditev do sodelovanja v delavskem samoupravljanju. Namen mladinske organizacije je bil vsem dobro znan. Žal pa se je mladinski vodilni kader stalno menjaval, kar je zelo negativno vplivalo na delovanje organizacije. Tako ugotavljam,

da je vsako mladinsko vodstvo sprejelo odgovornost, prev takrat, ko mladinska dejavnost ni bila na višku. Predno jim je uspelo spraviti delo na pravo pot, pa je prišlo spet do zarenjave. Ne mislim ob tej priložnosti dolžiti kogar koli, mislim celo, da so politične organizacije in vodstvo podjetja po svojih močeh nudila mladini vso pomoč. Premalo skrbi pa so posvetili kadrovanju mladinskega vodstva, ki bi moralo biti pobudnik vsega dela.

Če bi nekdo prečital samo zgornji odstavek bi dobil vtis, da mladina v tem delovnem kolektivu ni naredila ničesar. Pa vendarle ni tako! Tega ne more nihče trditi. Lahko pa trdimo, da se pri vseh velikih možnostih ni naredilo tisto, za kar so bili dani vsi pogoji.

Veliko bi bilo, če bi našteval vse, kar je mladina prispevala v teh letih, saj je bila pobudnik številnih smelih akcij, organizator najrazličnejših tečajev, proslav ob raznih zgodovinskih dnevih, kulturnih prireditvah, dala je predloge za pridobivanje kvalifikacij preko raznih tečajev itd. Ob tej priložnosti bi hotel le opozoriti na naloge, ki stoje pred mladino. Mladina v tako velikem podjetju bi se morala mimo vseh priložnosti, ki jih ima za izživiljanje in zabavo, bolj zanimati tudi za notranje in zunanje uspehe svojega podjetja. Tu se poraja vrsto problemov, s katerimi bi morala mladina živeti in po svojih močeh pomagati, da bi vse težave čimprej in uspešneje premagali.

To je kratek opis dela mladine v tem kolektivu, ki je dosegla vrsto zabeleženih in nezabeleženih uspehov, ki v naši skupnosti pomenijo precejšen doprinos. Res, da je precej objektivnih pogojev za doseganje še večjih uspehov, vendar pa je treba, da se starejši še bolj zavzemajo za vse, seveda le pozitivne ideje, mladih in jih podpirajo. Kajti le s skupnimi močmi bodo v prihodnje lahko dosegali še večje in boljše uspehe. Tuh pa se vsi najbolj želimo:

Slavko Dokl

VTISI S PRAKSE

Na prošnjo ekonomske fakultete sem bila sprejeta na prakso v tekstilno tovarno "NOVOTEKS". Namen te prakse je poglobitev in učvrstitev že pridobljenega znanja s praktičnim delom na določenem delovnem mestu, zlasti spoznavanje dela, organizacije in poslovanja v neki dejavnosti ter sodelovanje pri reševanju praktičnih problemov. Skoraj preveč je vsega za enomesečno prakso.

Z upravičeno skrbjo in tudi bojaznijo sem se javila prvi dan pri tovarišu sekretarju. Sprejem je bil zelo prijazen. Najprej sem šla v prodajni oddelak. Tovariš šef in ostale uslužbenke so bili zelo prijazni in prizadevni in trudili so se, da so mi obrazložili vse, kar spada v njihovo področje. Šef oddelka me je seznanil tudi s problematiko in analizo trga, pa tudi s prvimi načrti in poskusi za izvoz.

Za nas praktikante je bil organiziran tudi kolektivni ogled tovarne. Pri tem smo se seznanili s povetkom proizvodnje in obdelavo izdelkov do končne faze. Seznanili smo se z osnovnimi surovinami in tudi s končnimi izdelki.

Frisotna sem bila tudi na sestanku delavskega sveta. Zanimalo me je predvsem koliko so delavci zainteresirani za probleme tovarne in njihovo sodelovanje pri upravljanju. Videla sem, da delavcem ni vseeno, kakšno blago izdelajo, da gledajo tudi na kvaliteto, ne samo na kvantiteto. Pri tem mislijo predvsem na ugled, ki ga tovarna uživa ravno zaradi kvalitetnega blaga.

Tudi v računovodskem oddelku sem bila zelo sprejeta in uslužbenke so bile pripravljene, da mi pokažejo in obrazložijo svoje delo. Kljub obširnosti tega dela pa imajo vse zelo urejeno, preveč pa praktično.

Zavežem se, da imajo podjetja z nami praktikan-ti mnogo težav, pa tudi stroškov. Zato je naša dolžnost, da čim bolj izkoristimo njihovo dobro voljo in se praktično privadimo tistega, kar smo se prej naučili samo teoretično.

Hvaležna sem vsem, ki mi pri tem pomagajo.

Praktikantka.

PA DOBER TEK VSEM SKUPAJ !

Oni dan sem se mudil v NOVOTEKS-u. Bilo je okoli 9 ure dopoldan. Zadržal sem se. V obratih je nekaj zahreščalo. Zvok je bil podoben zahripani sireni. Da, bil je čas počitka. Vrata se je iz male vratarske hišice preotalo k velikim železnim vratom sredi dvorišča. Komaj jih je do polovice odprl, že so pritekale prve delavke. Za njimi druga skupina, pa spet skupina, tokrat delavci iz strojnega oddelka. Vse je hitelo. Kam? Drug za drugim so se izgubljali v ^{vratih} sosednje hiše. Radovednost me je gnala za njimi. Komaj sem prestopil prag, sem že spoznal - tu je menza! Iz precej velike restavracijske sobe je zadišalo po okusno pripravljani hrani. Na mizah so jih že čakale lepo razmeščene enolončnice.

"Dober tek vsem skupaj!" sem voščil.

"Kako Vam kaj gre ...v slast, sem hotel vprašati, pa so me šaljivci, ki jih tudi v NOVOTEKS-u ne manjka, prekinili:

"Ja, vidiš, takele se "martramo"!, so se odrezali kar trije hkrati.

Res je! Bil je lep sončen dan /eden redkih letos!/, topla jed pa je na njihova čela privabila majhne znojne kapljice.

V pičle pol ure, je bila menza spet prazna. Na mizah je ostala le prazna posoda. Na obrazih odhajajočih pa sem opazil, da so bili zadovoljni.

Na kratek razgovor sem povabil še upravnika menze tovariša Franca Podržaja. Zaprošil sem ga, naj mi pove kaj o menzi. Tole sem izvedel:

"V NOVOTEKS-u so pričeli kuhati za delavce že 1947. leta. To je bila prav gotovo prva tovarniška delavska menza na Dolenjskem. Takrat je bilo težko. Hrana je bila na karte. Pomagali smo si z lastno ekonomijo, na kateri smo redili tudi prašiče. Po nekaj letih pa smo večino zemlje oddali. Danes imamo samo še okoli 10 arov za pridelovanje zelenjave. Tako pridelamo večinoma vso zelenjavo, razen krompirja. Veste, to je ceneje, kot kupovati na trgu ali kje drugje."

Poten je še dodal, da so stavbo, v kateri je kuhinja, restavracija-to uporabljajo hkrati tudi za seje de-

lavskega sveta in za družabni prostor-in šest stanovanj, zgradili s prostovoljnim delom člani kolektiva. V restavraciji je tudi televizijski sprejemnik, ki ob večerih privablja čedalje več gledalcev.

Kakšne pa so zmogljivosti?, sem še naprej zvedavil.

"Dnevno skuhamo okoli 200 enolončnic in 125 kosil. Enolončnica stane 35.-dinarjev, kosilo pa 75.-dinarjev. Razliko v ceni seveda krije podjetje. Precej pa prodamo tudi mrzlih jedil in brezalkoholnih pijač".

Imajo pa tudi načrte za razširitev in povečanje zmogljivosti. O njih mi je tovariš Podržaj takole pripovedoval:

"Kolektiv se vedno bolj in bolj širi. Zanimanje za enolončnico je čedalje večje, zlasti še v zimskem času. Naše zmogljivosti pa ne zmorejo več. Zato smo se odločili nabaviti nov, večji in sodobnejši štedilnik, na katerem bomo lahko dnevno pripravili 500-600 obrokov. Za kuhanje enolončnice bomo dobili tudi emajlirani parni kotel in električni lupilnik za krompir. Hkrati pa bomo preuredili sam restavracijski prostor. Točilna miza je občutno premajhna. Zato bomo dobili novo, večjo z vgrajenimi hladilnimi omarami. Tako bo poslej moč več ljudi hkrati postreči. Zamenjali bomo tudi zastarelo opremo z novo, ki bo estetsko ustrezala novi točilni mizi. Pridobili bomo še nove garderobe in boljše kletne prostore ter preuredili razsvetljavo. Končno bomo skušali izboljšati tudi postrežbo, tako da ne bo ista natakarica hkrati delila jedila in kasirala, kot je običaj danes, temveč bomo uredili blagajno posebej."

Ob slovesu mi je upravnik še zaupal, da bo načrt, če bo šlo vse po sreči, uresničen že do 29. novembra-Dneva republike !

Rihard Šoper

V NOVEM GRADU JE PRIJETNO

Dopust! Kako prijetna bosedá! Danes mnogo bolj kot pred leti, saj si vsak lahko privošči prav prijeten in poceni odih. Kako, to pač ni za nikogar skrivnost, saj vsi vemo, da ima podjetje svoj počitniški dom v Novem gradu. To res ni Portorož, Split, Dubrovnik ali njim podobno mesto, pač pa skromno mestece na istrski obali. Na zemljevidu piše njegovo ime s prav majhnimi črkami in zato sem bila prav radovedna kakšna puščava je to. Radovednost ter želja po potovanju in oddihu me je zapotila tja. Bila sem prijetno presenečena, saj sem pričakovala mnogo manj. Mestce saro je res pristno primorsko - kamnite hiše ter ozke ulice. Mnoge stavbe razpadajo, ker so njihovi lastniki odšli ob koncu vojne v Italijo - "za boljšim zaslužkom".

V mestu je hotel, nova lino dvorana ter tovarna trikotarže, ki je opremljena z najmodernejšimi stroji. Nedaleč od mesteca pa v ograjenem vrtu stojita dve stavbi. Tu je naš počitniški dom, ki ima na razpolago 20 postelj ter 4 šotore. V tem skromnem, a prijetnem domu, katerega solastniki smo postali spomladi 1959, je preživel dopust v prvem letu 174 članov kolektiva, letos pa jih je morje privabilo še več. Kako tudi ne! Hrana je zelo dobra in poceni, saj stane dnevna oskrba za 1 osebo le 300 Din. Seveda plača podjetje razliko, ki je prav velika, iz namenskih sredstev.

Kaj pa dolg čas? Tudi tega ni, le najti si je treba zabavo. Za strastne igralce so na razpolago igralne karte, za ljubitelje športa pa badminton, prigrave za podvodni ribolov ter žoga. Seveda ne smemo pozabiti na plesalce - tudi za te je poskrbljeno; saj se prijetni valčki in polke razlegajo pozno v noč.

Najbolj čudovito pa je morje in sonce. In tega je v Novem gradu dovolj. Na kopališču, ki je opremljeno s tušem s sladko vodo, je ves dan vrvež. Telo prijetno je gledati otroke kako uživajo v igri - brez kontrole, saj so njihovi sterši "na dopustu". Vendar kopalci niso samo na kopališču, pač pa se raztreseni po vseh obali do gozdička, kjer taborijo v senci borovih dreves razni kolektivi iz Slovenije. Pogled na to pisano naselbino je res lep. Zatorej najlepša hvala vsem, ki so nam omogočili tako prijeten dopust.

Milena Bačkovič

ŠPORTNA SREČANJA OB 10 OBLETNICI.

V počastitev desete obletnice delavskega samoupravljanja je naša sindikalna podružnica organizirala tekmovanje delovnih kolektivov v sledečih športnih panogah: balinanju, streljanju, odbojki in kegljanju. Povabilu se je odzvalo devet sindikalnih podružnic.

Najprej je bilo tekmovanje v balinanju. Dne 7. avgusta se je na prostoru za balinanje na postaji Novo mesto zbralo 6 ekip. Igrali so na izpadanje in se uvrstili v sledečem vrstnem redu: Železnica, Kremen, ONZ itd. Naši so izgubili dvoboj s Pionirjem in tako izpadli iz nadaljnega tekmovanja.

14. avgusta je bilo tekmovanje v streljanju z malokalibersko puško. Streljali so v treh položajih, v vsakem po pet strellov. Tudi tukaj našim ni šlo najbolje, saj so zasedli šele četrto mesto. Vrstni red pa je bil sledeč: CNZ, Pionir, Železnica, Novoteks, Elektro, Krka, Kremen.

Popolen uspeh pa smo dosegli v soboto 21. avgusta v tekmovanju v odbojki. Ob 15.30 uri se je na lepo urejenih igriščih na Loki javilo tehničnemu vodstvu 5 ekip. Po uradnih formalnostih in krajšem nagovoru tajnika naše sindikalne podružnice tov. Marčiča, ki je med drugim zaželel vsem nastopajočim mnogo športnega uspeha, se je ob bodrenju prisotnih gledalcev pričelo tekmovanje, ki je trajalo do mraka. Borbe so bile lepe in na športni višini. Tekmovanje, ki je bilo organizirano po ligi sistemu, se je odvijalo hitro in disciplinirano. Tekmovalo se je na dva dobljena seta.

Končna razvrstitev pa je bila sledeča:

- 1./ Sind. podr. "NOVOTEKS"
- 2./ -"- " PIONIR
- 3./ -"- " ONZ
- 4./ -"- " KRKA
- 5./ -"- " ELEKTRO

V četrtek 25. t. m. pa bo še tekmovanje v kegljanju. Favorit je PIONIR, mi pa z bodrenjem pomagajmo našim k čim lažjemu mestu v končni razvrstitvi.

NAŠI "SKRITI" TALENTI

OSANLJENA

Vrni se mamica moja nazaj,
da bomo vsi kot bili smo nekdaaj.
A nje ni, ona v grobu spi.
Daj prebudi se, pridi,
da te Tvoj otrok zopet vidi.
Od takrat pa minilo,
mnogo, mnogo je dni,
a mamice ni.
Kako si mogla to storiti,
nas male zapustiti.
Ali se ne moreš več vrniti?
Mamica jaz grem sedaj od tod,
moje misli Te pa spremljajo povsod.
Žalostna in otožna odšla sem od nje,
bogve ali se še vidimo kje?

KAZENSKA

Ko dragi vi doma ste spali,
so meni vsi čolnički zaostali.

Tako kot ste vi doma smrčali,
so naši stroji ropotali.

Toda vi ste zjutraj vstali,
mi smo pa še spali.

Oh, saj spati je lepo
in sanjati sladko:
Kol'ko kazni jutri bo !

DOPUSTNIŠKA

"Najlepši" dopust je letos prav gotovo doživel naš član kolektiva, ki je šel v naš počitniški dom v Novi grad. Bilo je takole:

Iz Novoga mesta se je z družino odpeljal na Reko, se dva dni vozil z ladjo in pristal v dalmatinskem Novem gradu. Šele takrat je spoznal, da ob naši obali ni samo eden Novi grad. Naslednje jutro se je vkrcal na ladjo za Reko. Dva dni kasneje je na Reki sedel na vlak, se zape-ljal na Jesenice (menda zato, da so se otroci dlje vozi-li) in čez teden dni "vesel" in zdrav izstopil na novomeš-ki postaji. Pravi, so se vsaj otroci navozili.!

TUDI TO SE ZGODI . . .

Pred dnevi smo prejeli dopisnico naslovljeno na ime Lojze P. Novoteks, Novo mesto, z naslednjo vse-bino:

Dragi Lojze!

Lojze gor ni treba več hoditi, ker imam spet tistega fanta, ko sem ga imela preje. Saj veš, da ponov-na ljubezen je še boljša. Zdaj je spet lepo. Zdaj me ima še bolj rad. Na žalost, tolk da boš vedu, da se ne boš zanašal, je pač tako, da mora človek vse od nazaj poza-bit. Da ne boš več prišel zastonj!

Jožica.

TOVARIŠ KEMLING

Iz pisarne so vprašali v skladišče, če je kem-ling (volna) že prišel.

Odgovor: "Meni se še ni predstavil. Ko bo prišel mu bom povedal, da ste ga klicali."

ENA IZ MENZE. .

Po telefonu naročijo malico za 20 ljudi. V men-zi so se potrudili malico čim bolje pripraviti, saj vedo, da je v tovarni vedno dovolj gostov. Lepo so pripravili mize, razmestili jedilni pribor in drugo. V menzi so pa kaj debelo pogledali, ko so prišli v delovnih oblekah do-mači monterji. Ker so se tudi oni potrudili, so zaslužili malico.